hend. — *c) der sich von seiner Partei getrennt hat.* — *d) dislocirt, verrenkt* (Glieder). — Caus. 1) *trennen,* — *von* (Abl.). — 2) *trennen von,* so v. a. *bringen um* (Instr.). — 3) विश्लेषित *a) getrennt, auseinander gerissen,* — *geflossen.* — *b) abgetrennt.* — *c) zerrissen.* — Mit प्रवि in *प्रविश्लेष. — Mit सम् 1) *sich kleben* —, *sich anheften an* (Acc. Baudh. 2, 11, 26), *sich anschmiegen, Jmd nahe rücken.* — 2) *umfangen, umarmen.* — 3) *in unmittelbare Beziehung bringen mit* (Instr.). — 4) संश्लिष्ट *a) angeschmiegt, fest anliegend, sich unmittelbar berührend, verbunden, vereinigt, zusammenhängend, verbunden mit* (सह्, blosser Instr., Acc. oder im Comp. vorangehend). किंचिज्जीविताशया so v. a. *ein wenig Hoffnung zu leben schöpfend.* — *b) verschwommen, in einander fliessend, so dass die einzelnen Theile nicht mehr hervortreten.* — Caus. 1) *zusammenhängen* (trans.), *vereinigen, zusammenbringen, zusammenlegen* (पाणी Âpast. 2, 12,12), *in Berührung bringen mit* (Instr., Loc.). संश्लेषित *vereinigt, verbunden.* — 2) *übertragen auf* (Loc.). — 3) *an sich heranziehen.* — Mit अभिसम् *sich anschmiegen* (अन्योऽन्यम्). — Caus. *fest verbinden* Maitr. S. 2,4,6 (43,18). — Mit उपसम्, उपसंश्लिष्ट *verbunden, zusammenhängend.*

*श्लिषा f. *Umarmung.*

श्लिष्टपरंपरितरूपक n. *ein best. Metapher: eine fortlaufende Kette von Doppelsinnigkeiten* Comm. zu Çiç. 17,61.

श्लिष्टरूपक n. *Doppelsinnigkeit als Metapher* 252,22.

श्लिष्टवर्त्मन् n. *das Zusammenkleben der Augenlider.*

श्लिष्टाक्षेप m. in der Rhetorik *eine durch doppelsinnige Worte an den Tag gelegte Erklärung, dass man mit Etwas nicht einverstanden sei.* Beispiel Spr. 537.

श्लिष्टि m. N. pr. eines Sohnes des Dhruva.

श्लिष्टोक्ति f. *ein doppelsinniger Ausdruck.*

श्लीपद् n. *Elephantiasis* Karaka 6,17.

*श्लीपदप्रभव m. *der Mangobaum.*

*श्लीपदापह् m. *Putranjiva Roxburghii.*

श्लीपदिन् Adj. *mit der Elephantiasis behaftet.*

श्लील Adj. in अश्लील.

श्लेष 1) m. *a) das Heften, Kleben an* (Loc.). — *b) Vereinigung, Verbindung,* insbes. *geschlechtliche Vereinigung.* — *c) Umarmung.* — *d) das Zusammenkleben der Wörter* als rhetorische Figur, so v. a. *eine wohlklingende Verbindung von Worten* Vâmana 3,1,10. Kâvjapr. 9,10. — *e) in der Rhetorik eine durch Verbindung von Gegensätzen pikante paradoxe Situation* Vâmana 3,2,4. Beispiel Spr. 2937. — *f) Doppelsinnigkeit, Zweideutigkeit* Vâmâna 4,3,7. Kâvjapr. 10,10. — *g) Augment* (in grammatischer Bed.). — 2) f. श्रा *Umarmung.*

श्लेषक Adj. *ankleben machend, Zusammenhang herstellend.*

श्लेषकवि m. *ein sich auf Doppelsinnigkeiten verstehender Dichter.* Als f. Naish. 3,69.

श्लेषण in अन्तःश्लेषण und *लोहश्लेषण.

श्लेषमय in प्रत्यक्तर°.

श्लेषार्थपदसंग्रह m. Titel eines Werkes Burnell, T.

श्लेषोक्ति f. *eine doppelsinnige Rede* Ind. St. 15, 295. 327.

श्लेषोपमा f. *ein Gleichniss mit Doppelsinnigkeiten* 248,30.

*श्लेष्मक m. = श्लेष्मन्.

*श्लेष्मकटाह्क *Spucknapf.*

*श्लेष्मगुल्म m. *eine vom Phlegma herrührende Anschwellung im Unterleibe.*

*श्लेष्मघना f. 1) *Pandanus odoratissimus.* — 2) *arabischer Jasmin.*

*श्लेष्मघ्न 1) Adj. *Schleim vertreibend.* — 2) f. श्रा *eine Art Jasmin.*

*श्लेष्मघ्नी f. 1) *arabischer Jasmin.* — 2) *Cardiospermum Halicacabum.* — 3) *Ingwer, schwarzer und langer Pfeffer.*

श्लेष्मज्वर m. *ein vom Phlegma herrührendes Fieber.* °निदान n. Titel eines Werkes Burnell, T.

श्लेष्मण 1) Adj. *a) klebrig, schleimig.* — *b) Schleim bewirkend* Karaka 1,7. — 2) *f. श्रा *eine best. Pflanze.*

श्लेष्मन् 1) m. *a) klebriger Stoff, Schleim.* — *b)* in der Medicin *einer der Grundstoffe des menschlichen Leibes, Phlegma.* — 2) n. *a) Band, Nestel.* — *b) Leim* und dgl. Âpast. — *c) die Frucht der Cordia latifolia* (nach dem Comm.) Vishnus. 54,19.

श्लेष्मपित्त n. *eine best. Krankheit* Bhâvapr. 4,59.

श्लेष्मपित्तज्वर m. *ein dem Phlegma und der Galle zugeschriebenes Fieber.*

श्लेष्मभू m. *Lunge.* Du. Karaka 1,7.

श्लेष्मल 1) Adj. (f. श्रा) *schleimig, phlegmatisch.* योनि f. *Schleimfluss.* — 2) *m. *eine best. Pflanze.*

श्लेष्मवत् Adj. *mit Bändern versehen* (Wagen).

श्लेष्मशोफ m. *eine best. Krankheit.*

*श्लेष्मह् m. *Cordia latifolia.*

श्लेष्महर Adj. (f. श्रा) *den Schleim vertreibend* Spr. 7741.

श्लेष्मा f. = श्लेष्मन् 1) *a) Schleim* Paṅkar. 1,3,33.

*श्लेष्मात m. *Cordia latifolia.*

श्लेष्मातक m. und f. (ई) dass. m. auch Bez. *der Frucht* Râgan. 11,205.

श्लेष्मातकमय Adj. *aus dem Holze der Cordia latifolia* gemacht.

श्लेष्मातुर Adj. (f. श्रा) *verschleimt* Hâsj. 27,11.

*श्लेष्माद्मा f. H. an. 3,427 fehlerhaft für श्लेष्मघ्ना; vgl. Zach. Beitr. 88.

*श्लेष्मान्तक m. = श्लेष्मातक. Vgl. *तुङ्ग°.

श्लेष्माश्मरी f., श्लेष्मास्राव m. und श्लेष्मोपनाह् m. Bez. *verschiedener Krankheiten.*

श्लेष्मिक Adj. fehlerhaft für श्लैष्मिक.

श्लैष्मिक Adj. (f. ई und श्रा!) *zum Schleim (Phlegma) in Beziehung stehend, ihn (es) erregend* oder *besänftigend, schleimig, phlegmatisch.*

*श्लोक्, श्लोकते (संघाते, सर्जने, वर्जने). श्लोकय् s. bes.

श्लोक m. 1) *Ruf, Schall, Geräusch.* — 2) *Ruf, Nachrede.* — 3) *Strophe,* später insbes. die Anushṭubh-*Strophe, der epische* Çloka. — 4) Name eines Sâman. प्रजापतेः श्लोकानुश्लोकानि चत्वारि Ârsh. Br.

*श्लोककार m. *ein Verfasser von* Çloka.

श्लोककालनिर्णय m. Titel eines Werkes Burnell, T.

श्लोककृत् Adj. *Geräusch machend, laut rufend.*

श्लोकगौतम m. *der in* Çloka *sprechende* Gautama.

श्लोकचरण m. *der einzelne Vers eines* Çloka, *Stollen* S. S. S. 255,10.

श्लोकत्रय n. Titel Opp. Cat. 1.

श्लोकत्व n. Nom. abstr. zu श्लोक 3).

श्लोकद्वयव्याख्या f. Titel Opp. Cat. 1.

श्लोकबद्ध Adj. (f. श्रा) *in* Çloka *verfasst* R. 1,2,38.

श्लोकभू Adj. *im Schall (Ruf) erscheinend* Ait. Âr. 386,14.

श्लोकय्, °यति *schallen machen* VS. — Mit उप *in Versen besingen, preisen* Mahâvîrak. 128,15. Damajantîk. 2. Comm. zu Çiç. 14,54. — Mit सम् dass.

श्लोकयत्न Adj. etwa *den Schall* (in Maasse) *spannend.*

श्लोकवार्त्तिक n. *ein metrisches* Vârttika. °कार m. *der Verfasser von solchen* V.

श्लोकस्थान n. = सूत्रस्थान.

श्लोकाभिनयन n. *eine theatralische Darstellung unter Hersagen von* Çloka S. S. S. 242.

श्लोकिन् Adj. 1) *geräuschvoll.* — 2) *in gutem Rufe stehend* Çâṅkh. Br. 17,3.

श्लोक्य Adj. 1) *geräuschvoll.* — 2) *ruhmwürdig.*

श्लोण्, श्लोणति (संघाते). अश्लोणात् in der Etymologie von श्रोणँ.

श्लोणँ Adj. (f. श्रा) *lahm* Âpast. Çr. 7,12,1. Wird auch mit डुष्टवच् erklärt.